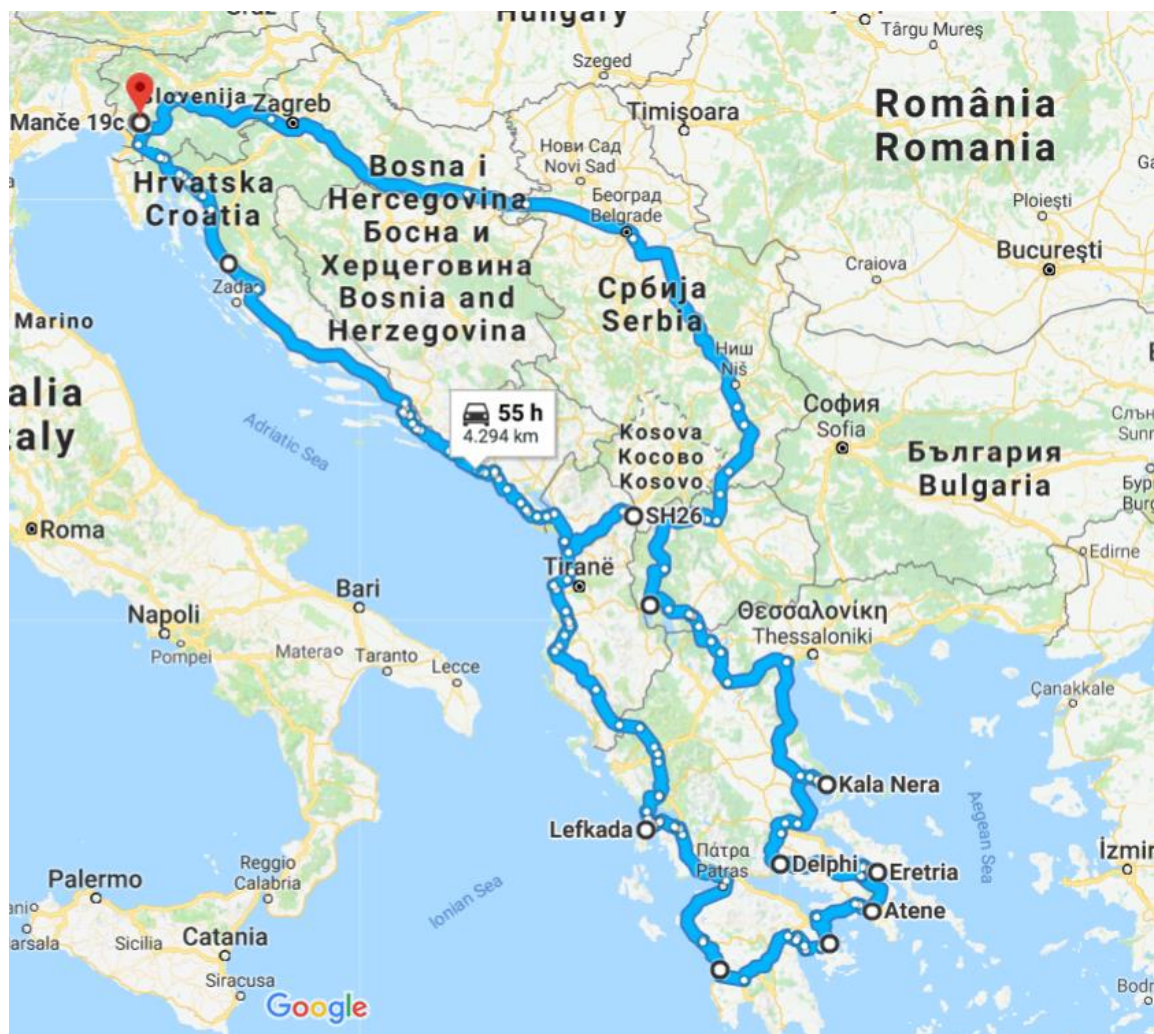

Prvič v Grčiji 2017

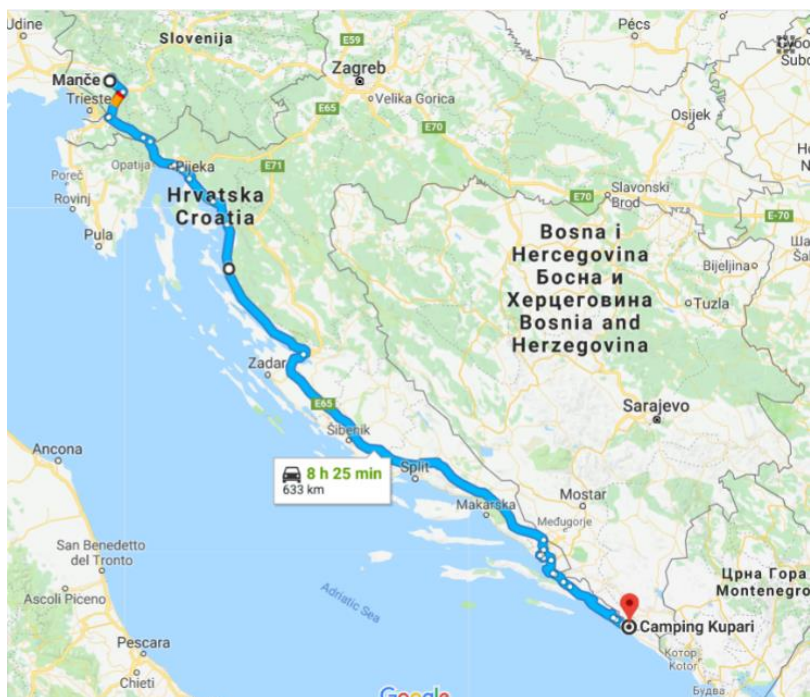
Po novem letu po navadi začneva intenzivneje razmišljati o glavnem dopustu. O Grčiji je veliko napisanega in je zelo opevana, zakaj pa ne, greva. Po prebiranju potopisov je bilo videti, da se veliko popotnikov seli iz plaže na plažo. To nama ravno ne leži, zato sva izbrala kombinacijo med kulturno zgodovinskimi zanimivostmi in plažami. Kombinacija dopustov v službi je najin odhod pomaknilo na konec julija, vedela sva, da to pomeni vročino, ampak saj je ves čas morje poleg, bo že.

Torej poleg potopisov in ostalih info z obeh forumov, se pripravljava tudi z drugimi spletnimi informacijami.

Odločila sva se za »kopensko« pot, kljub številnim razpravam kako priti do Grčije. Trajekta sva imela dovolj lani do Sardinije.

1. dan 28. julij, petek

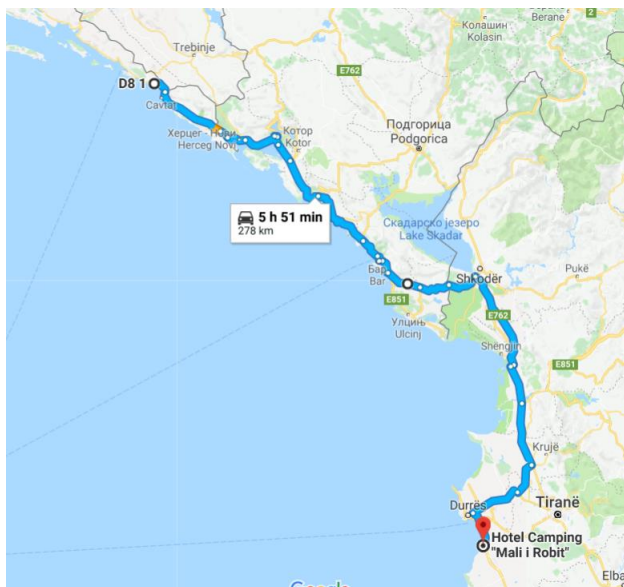
Ob šestih zjutraj startava, po načrtu. Izberem čisto klasično pot po jadranski magistrali, ki sva jo od Zadra dalje premagovala po avtocesti.

Dobrih 600 km prevoziva do zgodnjih popoldanskih ur. Že prej sva bila odločena, da prvi dan prideva mimo Dubrovnika. V Kupariju najdeva istoimenski kamp (42.623870, 18.188411). Star socialistični kamp, ki je že videl boljše čase, vendar za prespat v negostoljubni Hrvaški za 23€ z elektriko v glavi sezoni, niti ni tako slab. Sanitarije čiste in urejene,

sicer pa malo stran od morja. Zvečer se sprehodiva do obale. V bistvu z enim skuterjem bi se dalo tu tudi preživet par dni za dobro ceno

2. dan 29. julij, sobota

Za Hrvate sva očitno prezgodaj vstala. Ob osmih sem čakal, da se je primajala mlada receptorka. Nadaljujeva na jug in malo pred Črno Goro zastoj, verjetno kak karambol!! Ma ne, vrsta do meje je bila. Za prestop sva čakala skoraj dve uri, očitno nategovanje Balkancev med seboj, da bi počasni policaj skeniral najini osebni tako čakanje, pri tem pa naju sploh ni pogledal, lahko bi bila črnca ...

Čez celo Črno Goro sva se nato cijazila 40 do 50 na uro, in zato sva najin načrt poti za ta dan malo skrajšala. Prehod v Albanijo je bil tekoč.

Popoldne sva malo naprej od Drača našla mali simpatični

Dubrovniško letališče

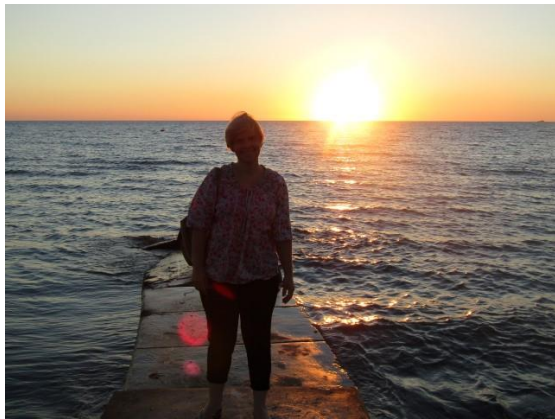

V kampu

kamp Hotel Camping "Mali i Robit", Kavajë (41.233071, 19.517301). Kamp je primeren za manjše AD, ker so drevesa precej na gosto, 12€ z elektriko.

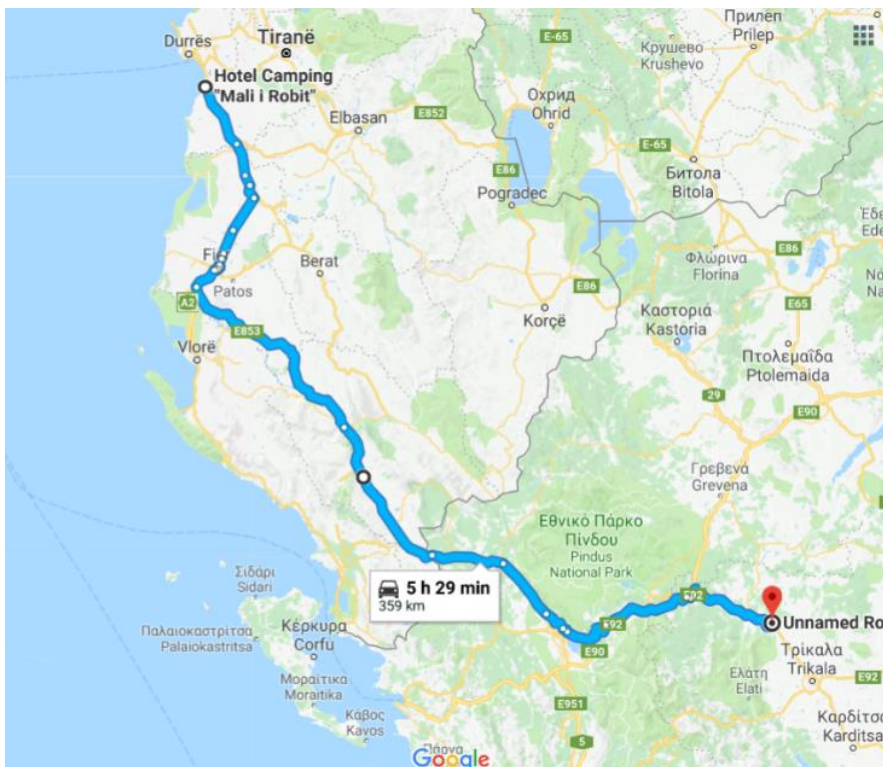
Zvečer greva do obale in si ogledava štante, seveda se pogostiva s sladoledom in baklavami.

Obala zvečer

3. dan 30. julij, nedelja

Ker sva lahko že zvečer plačala, sva zjutraj ob sedmih že na cesti proti Grčiji. Cilj: samostani v Meteori.

V Albaniji veliko gradijo in obnavljajo, tudi ceste. Imajo pa še veliko dela ... Po večinoma znosnih cestah lepo potujeva in občudujeva pokrajino. Želela sva pojesti kosilo še v Albaniji, zato iščeva primerno lokacijo. Najdeva jo tik pred mejo, malo obcestno restavracijo. Par angleških besed pozna le kuharica, ki me je ob vprašanju kaj

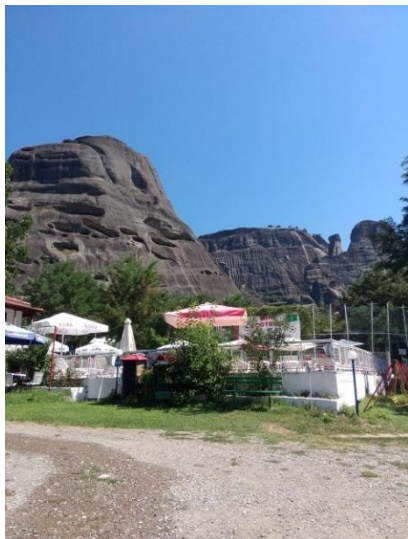
bi lahko pojedla enostavno odpeljala v kuhinjo in dvignila pokrovke na štedilniku. Za 10€ sva se odlično najedla.

Prehod meje je bil tekoč, prijazna Grška policajka je dejala, da potrebuje le zeleno karto in nama zaželi srečno pot.

Prvi kilometri v Grčiji naju malo presenečajo. Dejansko ni razlike z Albanijo, mislim po (ne)urejenosti in zanemarjenosti. Kasneje sva to podobno večkrat opazila. Nadaljujeva po hribčkih

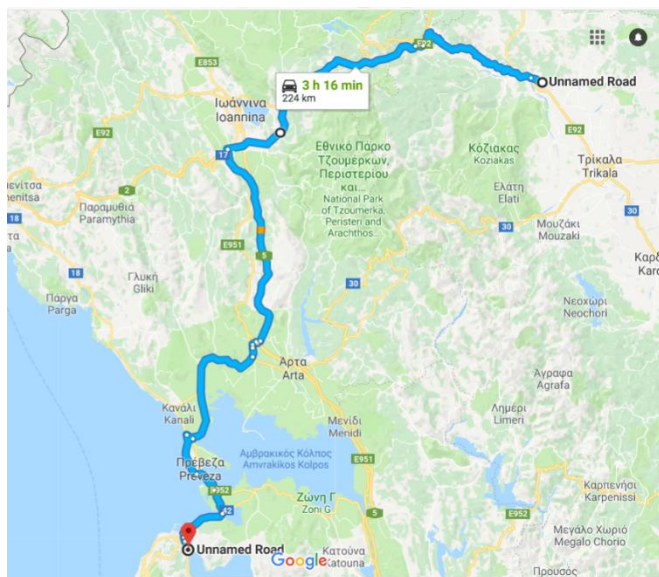
gor in dol, čez male in malo višje prelaze nazaj v dolino. Seveda sem malo preveč zaviral z zavoro namesto z motorjem in malo pred Meteoro so pridišale zavore. Nič hudega, kmalu sva bila v Meteori, parkirava v kampu Camping the Cave (39.720309, 21.619771). Zelo lepo urejen kamp, z restavracijo in bazenom ter zelo prijaznim lastnikom. 24€ z elektriko.

Še isti dan sedeva na skuter in si s ceste ogledava fascinante samostane. Najin 50 kubični skuter je kar malo jamral. Vidi se, da je kraj turističen in lepo urejen s pestro ponudbo vsega. Vrneva se v kamp in z buteljko domačega nazdraviva najini prvi noči v Grčiji.

Prva fotografija je pogled iz kampa na skalne gmote, naslednja pa je iz večernega ogleda od daleč s skuterja.

4. dan 31. julij, ponedeljek

Zjutraj naju skuter zopet popelje do samostanov. Izkoristiva jutranje sonce za dobre spominske fotografije, izbereva en samostan za ogled. Seveda si je morala žena oviti krilo čez kolena, da ne bi pohujševala menihov, ha ha. Res

fascinanto in lepo. Z gradnjo na vrhu kamnov velikanov so si zagotovili varnost in verjetno tudi mir. Hrano in ostale dobrine so do samostanov dobavljali večinoma v košarah, ki so jih s škripci pretovorili na skale.

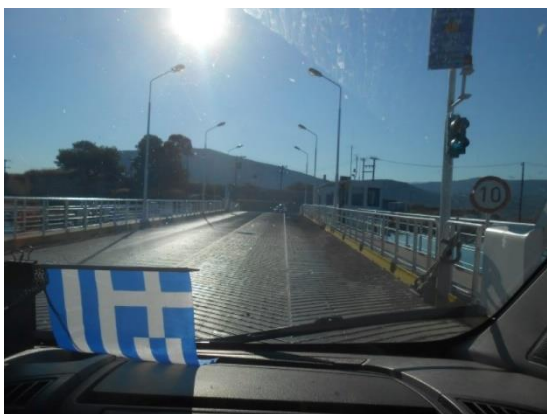
Samostani so res vredni ogleda. Mene so bolj fascinirali kot Atene same.

So pa tudi dobičkonosni. Čeprav je vstopnina »le« 3€ je potrebno to številko pomnožiti z vsaj 300 oseb na dan (skromna ocena) in krat 30 dni je to 27 tisoč evrov. To pa je že številka. Pa je vsaj poleti bistveno več obiskov.

Ogledala sva si notranjost enega samostana, verjetno so si podobni.

O plačilu kampa nama lastnik časti še ledeno kavo, na izhodu poklepetava še s parov iz obale, izmenjamo izkušnje in načrte ter kreneva proti Lefkadi. Garminu se popolnoma prepustiva.

Zopet čez male in malo večje prelaze, malo po avtocesti, ostalo pa po dobrih regionalnih cestah. Na koncu prideva do morja in že ocenjujeva plaže in možnost spanja na njih. Malo pred Lefkado je speljana cesta čez kanal namesto čez most po podvodnem tunelu, simpatično in spominja na Norveško. Popoldne parkirava na plaži v kraju Karioles na 38.799247, 20.721134. Koordinate so znane tudi na forumu, meni pa je za ta kraj povedala sodelavka Gabrijela, ki hodi v ta kraj dopustovat že vrsto let. Po njenem naročilu greva pozdravit

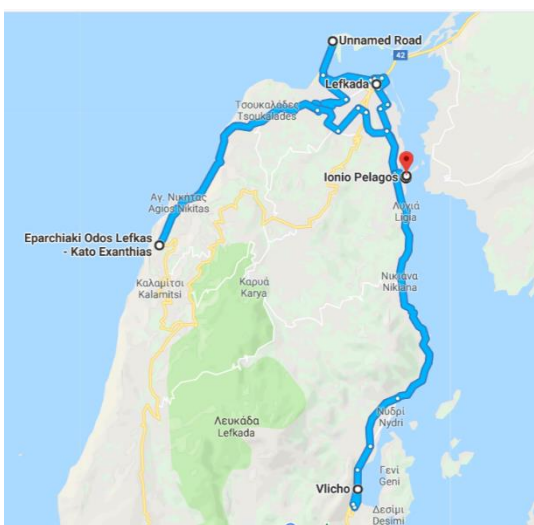
spanje na najini lokaciji varno.

Na plaži se nama zvečer priključi še en avtodom, ob morju na plaži pa pozno zvečer kar pod milim nebom prespi skupina starejših, verjetno sezonskih delavcev.

njihovega gostitelja (so že pravi družinski prijatelji). Vilo Filisvos hitro najdeva, pozdraviva zelo prijaznega lastnika, ki ima poleg apartmajev tudi bazen in bifejček, kjer naju počasti z najbolj znanim Grškim pivom Mytos. Ponudi nam tudi svoj parking za spanje, zatrdi nama, da pa je tudi

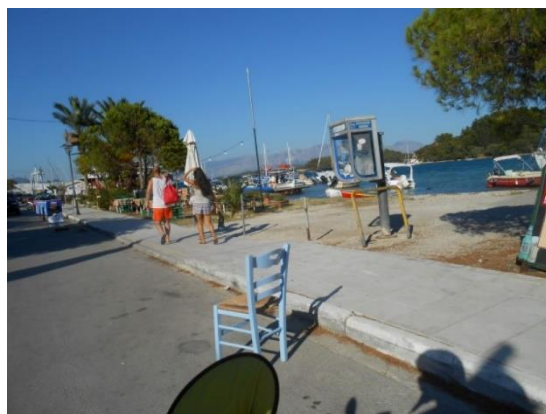
5. dan 1. avgust, torek

Po mirno prespani noči in obvezni jutranji kavi kreneva raziskovat otok, s skuterjem, ki je zelo primerno prevozno sredstvo za raziskovanje. Žal sva ugotovila, da je najin za številne vzpone prešvoh ali midva pretežka. Prevozila sva 75 km. Najprej se mirno sprehodiva po simpatičnem mestecu Lefkada, nadaljujema do peščenih plaž na severu, ki so v potopisih omenjene kot možnost spanja. Žal je na številnih mestih pristop blokiran.

Nadaljujema po zahodni obali, občudujema res bajno lepo morje, žal pa naš skuterček hudo jamra v klance in zato sva se malo naprej od Agios Nikitas obrnila. Popoldne raziskujema še vzhodno

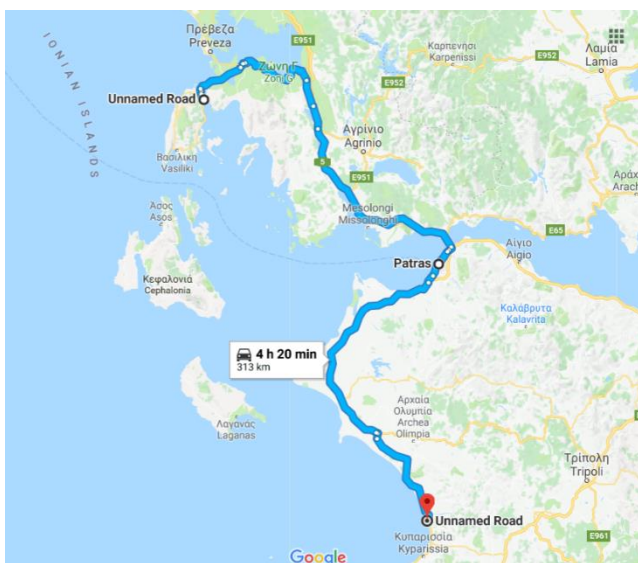

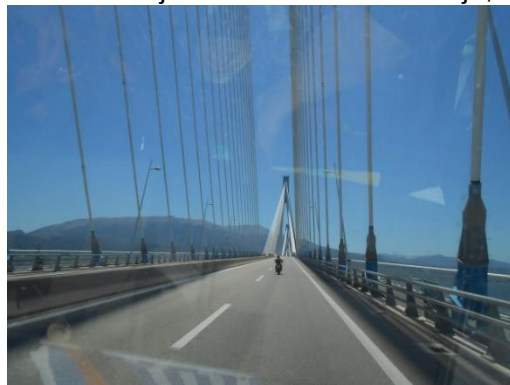
obalo, mesteca so bolj ali manj turistična. Zelo živahno mesto je Nydri, skozi katerega popoldne zaprejo glavno ulico, ki se spremeni v promenado, promet pa poteka po obvozu.

Seveda se tukaj tudi prvič okopava v Grškem morju, plaža nima javnega tuša, zato koristiva kar naš zunanji. In na istem mestu še enkrat prespiva zopet v družbi sezonskih delavcev.

6 . dan 2. avgust, sredo

Danes zapustiva Lefkado, potujeva po prijetni pokrajini do Peloponeza do katerega prideva preko plačljivega ogromnega mostu. Prvi postanek narediva v Patrasu. To je veliko mesto ob morju, s

pravo Grško prometno gužvo. Brezplačno parkirišče najdeva na pomolu in skoraj tik ob centru (38.246801, 21.730393).

Sprehodiva se po mestu, ki je živahno, vsepovsod ponujajo hitro prehrano ali pa razne izdelke, številne so male trgovinice, ki jih pri nas več ni. Mesto se rahlo vzpenja v hrib, na vrhu so ruševine utrdbe.

Tudi naju premami hitra prehrana, kupiva »giros to go« in v avtu v miru pojeva.

Pot nadaljujeva na jug, po cesti vozijo številni traktorji in kamioni paradižnike v predelavo. Popoldne iščeva primerno plažo za spanje. Najdeva jo pri mali vasi Elea, istoimenska plaža (37.372975, 21.686161). Na plaži stoji mali in poceni bife. Ko pa malo raziskujeva, najdeva tudi vodo na plaži (v borovi senci), naokrog je vse polno

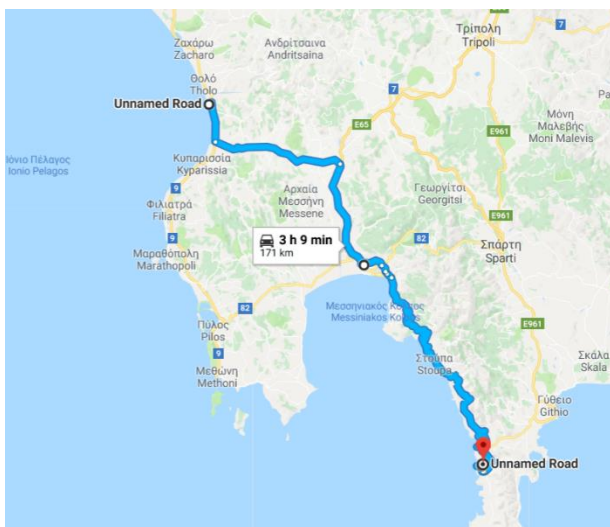
šotorov, avtov in tudi prikolic, stacioniranih. Tam je tudi urejeno zbirališče odpadkov in prav prijetno je videti kako obiskovalci svoje smeti tudi z oddaljenega konca plaže vozijo v kontejnerje in tako ohranjajo plažo čisto. Na plaži so številna vališča želv, ograjena in označena. Plaža mivkasta. Umakneva se v borovo senco, poleg naju so številni šotori. Nizozemski par s katerem sva

debatirala o potovanju, je ostal na soncu. Povesta nama, da sta se izognila plačljivega mostu pri Patrasu, šla sta s trajektom, je cenejše, zanimivo. Pripovedovala sta tudi o zanimivi izkušnji ob obisku zdravnika. Kar nista se mogla načuditi, da ju je zastonj oskrbel.

Klub številnim gostom plaže, ki so v večini prespali tam, je bila noč mirna. Malo me je skrbela možnost požara. Ob veliki suši in debeli plasti borovih iglic so imeli poleg naju taborniki tabor osvetljen z laternami.

7 . dan 3. avgust, četrtek

Po jutranjem obredu nadaljujemo na jug. Cilj so nama znamenite jame Diros. Voziva se po

oljčnike.

prijetni pokrajini, ves čas vidiva številne

Prvi postanek narediva v večjem mestu Kalamata. Parkirava v centru mesta na velikem brezplačnem parkirišču (37.045500, 22.113342). Pozneje vidiva, da sva tik ob tržnici.

Peš raziskujemo zanimiv center mesta, tipičen Grški s številnimi malimi trgovinicami. Izstopale so male pražarne kave iz katerih je prijetno dišalo.

Ko končava ogled mesta, je na vrsti še tržnica, kjer najdeš res vse. Okrog tržnice je pa še polno malih trgovinic.

Ob tržnici najdeva lokalček in lakota veva preizkus znamenitih souvlakov. Tu jih pečejo na oglju, poleg pa postrežejo kruh popečen na oglju in pokapan z olivnim oljem. Poplakneva pa z domačo pivo. Tukaj sva jedla najboljši souvlaki »ever«!! Zelo dober in poceni obrok.

Kalamata je obmorsko mesto, center pa ima kar daleč od morja.

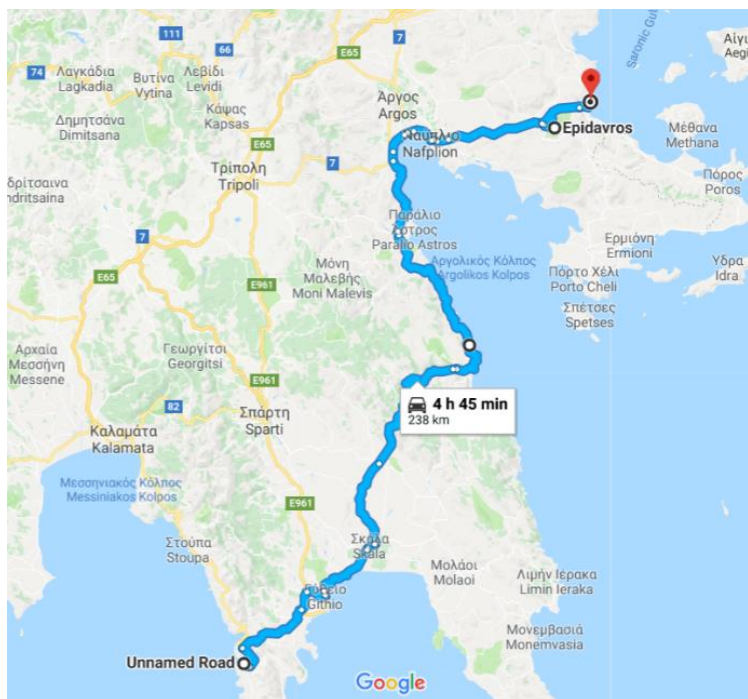
Nadaljujeva po bolj ali manj siromašni pokrajini, cesta vijugasta in mestoma ozka, vendar je vožnja prijetna, uživava ob čudoviti pokrajini.

Zgodaj popoldne prispeva do znamenitih jam Diros. Voden ogled je možen s čolnički po jami. Žal pa je velika gužva, receptor nama ponudi vstop šele naslednji dan okrog poldne. Ja potem pa nič. Imava forumaške koordinate za plažo Diros (36.641289, 22.383257), ki je 100 m stran od vhoda za jamo, dostop do plaže pa je malo okrog, dobre 4 kilometre ozke ceste.

Na plaži so večinoma večji kamni, ki spominjajo na dinozavrova jajca, morje pa kristalno čisto. V vrsto posajena drevesa pa nudijo prijetno senco. Popoldne preživiva ob kopanju. Na plaži ni vode.

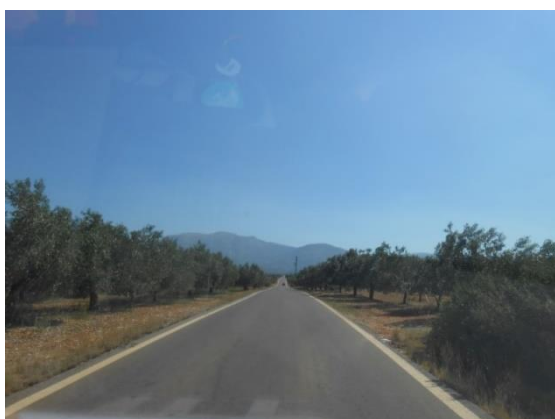

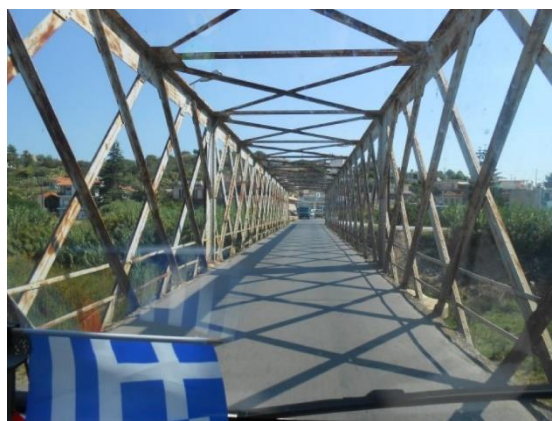
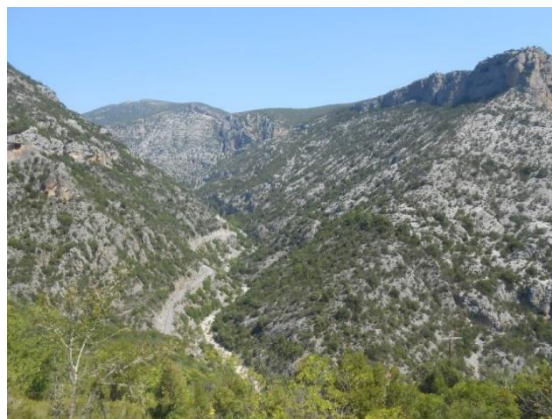
8. dan 4. avgust, petek

Zjutraj se posloviva od lepe plaže in kreneva proti Epidavrosu, končni cilj pa nama je Palaia Epidavros, mesto ob morju.

Iz zemljevida je razvidno, da že Google predvideva povprečno hitrost do 50 km/h, kar tudi drži. Pot naju je vodila najprej po bolj pusti pokrajini do Githio, nato ob morju s posamezno tudi lepimi plažami. Spremljali so naju ogromni oljčniki, v eni dolini pa sva naletela na nasade agrumov. V Trinisa kreneva v notranjost, sprva po rodovitni nižini, nato pa se dvigava in dežela je vedno bolj pusta. Dviga se vse do simpatične vasice Kosmos, čez 1500 m nadmorske.

Nekje ob poti si privoščiva kosilo, klasika!

V znameniti Epidavros prispeva sredi dneva, termometer čez 38 stopinj, ma komu se ljubi gledat Grške podrtije Samomorilsko. Greva raje do morja.

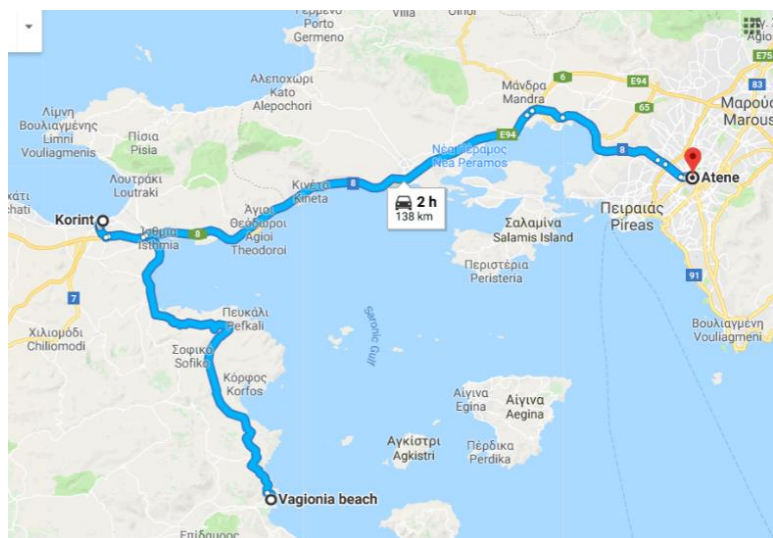
Obetavno se kaže Palaia Epidavros, kjer v par poskusih najdeva pot do mestne plaže, kjer sicer

stoji en hudo iztrošen znak za prepoved parkiranja avtomobov, vendar ga nihče od nas tam »ni videl« (37.641298, 23.159110), plaža Vaigionia.

Morje sicer ni neki biser, je pa priročno poleg mestece s polno raznorazne ponudbe. Zvečer se pridruživa množici ljudi, ki gre na ogled neke opere v amfiteatru. Ker je začetek predstave relativno pozen, se raje vrneva do kamperja in v večerni tišini popijeva butelko domačega.

9. dan 5. avgust, sobota

Temi dneva sta Korint in Atene.

Prepustiva se Garminu, da naju pripelje do znamenitega prekopa.

Seveda je tam ves dan gužva, množice turistov, poleg je tudi množična ponudba vsega, od spominkov do pijače in hrane. Parkirala sva na 37.926525, 22.993598, čisto poleg prekopa.

Ko sva prišla tja, je ena velika ladja ravno odhajala, nato so šle skozi le male jadrnice. Je pa to res fascinantna gradnja: »Korintski prekop je

prekop, ki povezuje Korintski zaliv s Saronskim zalivom oziroma Jonsko morje z Egejskim morjem. Prereže ozko Korintsko ožino in ločuje Peloponez od grške celine. Predor leži na morski gladini, zato nima zapornic. [Wikipedija](#).« Dokončan je bil leta 1893, glavni inženir pa Madžar.

Nadaljujemo brez večjih postankov do Aten. Parkirala sva v kampu Athens (38.008891, 23.671861), ki je lociran blizu centra mesta in omogoča enostavno pot do centra z javnim prevozom. Čeprav sredi sezone, je še vedno dovolj prostora v kampu.

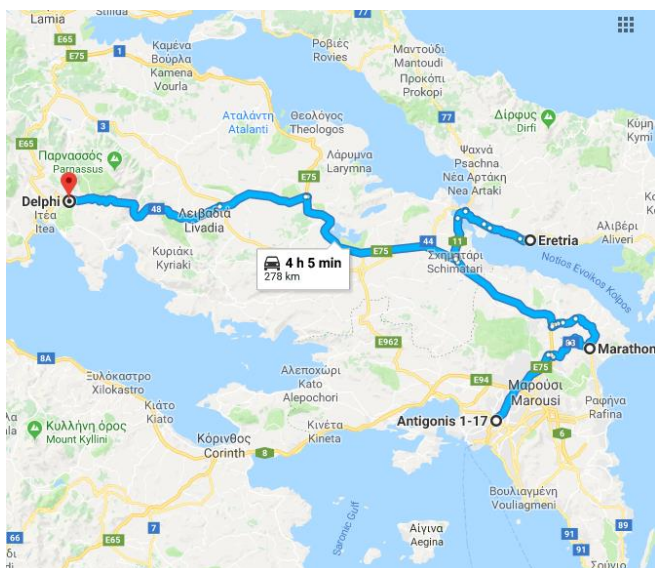
Prijazna receptorka nama izroči preprosta navodila, kako do centra z javnim prevozom in nama prodaja dve 24 urni vozovnici.

Popoldne testirava navodila in uspešno presedeva na podzemno in že sva pri Akropoli. Ogledava si tudi druge zanimivosti v bližini, koristiva vodnik Naj 10 Atene. Še najbolj fascinanten mi je ostal v spominu pogled z Akropole na mesto, ki se razprostira v svoji belini do koder ti seže pogled na vse štiri strani neba.

Zvečer se vrneva v kamp, vročina tudi zvečer ni popustila (tudi ponoči ni). Za nama postavlja šotorček Nizozemska družina s tremi šolskimi otroci, ki so do Aten prispeli z letalom, sedaj pa delajo ture s kolesi. Moški občuduje moj nosilec za skuter in sprašuje kako sem izračunal nosilnost in kdo mi je varil, ha ha, le kdo, sam!!

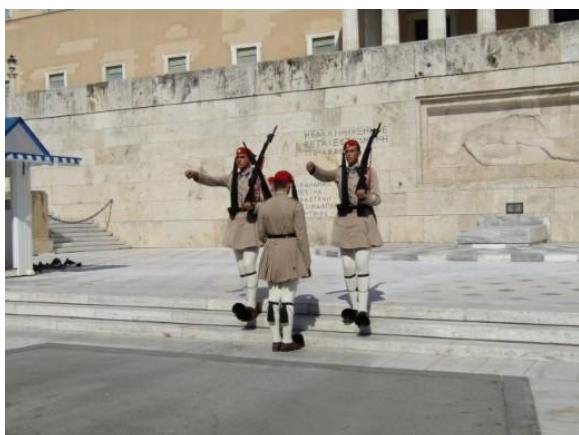
10. dan 6. avgust, nedelja

Po slabo prespani noči (vročina ni popustila do jutra, če sva spala ob morju se je po polnoči le malo shladilo), sva nedeljo izkoristiva za še dopoldanski ogled mesta.

Zanimala naju je znamenita tržnica v starem delu mesta, žal sva narobe

prebrala, ob nedeljah je zaprta. Sva pa našla

bolšjak, ki se odpre ob nedeljah poleg klasične tržnice. To je Bolšjak z veliko začetnico. Ogromne robe, zanimivi trgovci, ni da ni. Sva kar ene dve uri porabila. Pogledat sva si šla tudi menjavo straže pred parlament. Ceremonial vreden ogleda, traja skoraj pol ure. Tu sva opazila tudi skupinico, ki si večkrat zaporedoma ogleduje »menjavo«. Namreč po menjavi straže smo šli vsak po svoje, ta skupinica pa nazaj v senco. Verjetno žeparji, ki izkoriščajo osredotočenost turistov na menjavo, ta čas pa malo brskajo po torbica.

Izkoristila sva tudi srečne urice za cenejšo pivo, zbirko baklav iz izložbe pa sva testirala kasneje.

V kampu poravnava račun (33 €) in nadaljujeva pot. Najprej znamenito Maratonsko polje. Lepo je označen park v spomin

na ta znameniti tek z arheološkimi ostanki.

Zanimivo, da je oddaljen ravno 42 km iz Aten ☺. Lepo so

označene tudi table kje poteka danes ta maraton. Nisva zgubljala časa, imela sva idejo, da se en dan ustaviva na otoku Evbeja (severno od Aten, drugi največji otok v Grčiji). Na internetu piše, da

se otok počasi razvija v turističen kraj. To počasi pomeni zelo počasi, ker tam je od turizma bore malo, tudi odnos do turistov je čuden. Zapeljala sva se po mestecu Halkida, ki je brez nekega centra, kot nekakšno industrijsko socialistično mesto. Zapeljala sva se še do Eretria, mesto ob morju, avti raztrgani, ljudje čudni. Parkirava na začetku mesta in se malo sprehodiva. Ob morju sva našla en na oko prijeten lokal, da si privoščiva kosilo in ko sva čakala na hrano, sem raje stekel po kamper in ga parkiral poleg lokala. Hrana je bila dobra in poceni, ko le ne bi žena

šla na stranišče in spotoma videla kakšna je kuhinja ...

Sva raje nadaljevala pot do znamenitega Delfija, središče sveta, kot je ugotovil Zevs z fenomenalno metodo (z različnih strani sveta je spustil dva orla in kjer se srečata je središče sveta, bravo). Delfi je poznan tudi kot znamenito starinsko preročišče. Mesto se nahaja nad Korinjskim zalivom, dokaj visoko v gorah.

Popoldne prispeva, prevoziva mesto in poiščeva kamp. Ko se že rahlo spuščas proti morju sta dva kampa, ki si tudi s ponudbo konkurirata (oba imata bazen), midva izbereva bolj oddaljenega, kamp Delphi (38.479543, 22.473811 – 27 €), ki ga vodita brata, mlada fanta. Pred kampom vidiva tudi požarno stražo (na večjih mestih), suša je

velika, posledično tudi požarna nevarnost.

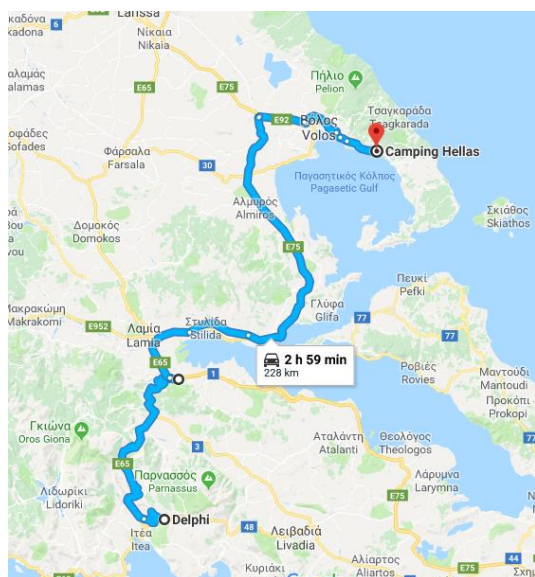
Ko se sparkirava, greva s skuterjem na ogled mesta. Za mestom sta dve večji parkirišči za avte in avtobuse, s tablo označena prepoved za kampiranje, dva kamperja vidiva sta tam

prenočila.

Brata prodajata tudi olivno olje, ki sva ga testirala in tudi nabavila, je po okusu podobno našemu, tudi po ceni. Sicer pa najdeš v Grčiji tudi cenejša olja, vendar nama niso pasala. Brata imata preko 15 tisoč dreves, preveč, da bi sam obdelovala (to je verjetno več kot jih ima cela Slovenija). Iz kampa se širi pogled na dolino polno oljčnikov.

11. dan 7. avgust, ponedeljek

Zjutraj naju skuter ponovno zapelje do mesta, vročina že dopoldne pritiska, zato naju ne mikajo preveč ruševine, pofotkava kar s ceste. Povzpneva se še do pokopališča, kjer naju prijazen domačin pozdravi. Malo poklepetamo, povprašam ga čemu služi ogromen vodni kanal, ki poteka pod mestom, mogoče za namakanje? Odgovori, da je to v bistvu voda za Atene, ki je s hribov speljana do mesta, fascinantno.

Ko končava oglede, nadaljujeva proti Termopilam, cilj nama je najti kako plažo za spanje pred Volosom. Termopile (38.793684, 22.528294) so zanimive (izvir tople vode, bogate z sulfidi – močno zaudarja), baje zdravilna voda. Poleg je par stavb, verjetno včasih hoteli, ki so jih sedaj naselili cigani, zato se tu nisva veliko zadrževala. Ob cest pa najdeva spomenik bitke pri Termopilah (38.796669, 22.536609), posvečen padlim 300 Špartancem, ki jih je vodil kralj Leonidas.

Nadaljujete pot ob morju in parkrat poskusite najti primerno plažo za kopanje in spanje. Nič pametnega ne najdeva, zato greva do Volosa in malo naprej, pri Kallo Nero najdeva kamp Hellas (39.310468, 23.108221), kjer nama prijazen lastnik hitro najde parcelo s primerno senco, sicer je kamp skoraj poln.

Zvečer se malo razgledava po kampu in se hecava, da se tukaj pa lahko zafrkavava, saj naju ne bo nihče razumel. Naslednji trenutek zagledava osebni avto z našim Ajdovskim grbom v registrski tablici. Seveda greva pozdravit in najdeva ženino sodelavko Gabrijelo z družino. Ob kozarčku ali dveh Vipavca zveva, da hodijo že vrsto let kampirat v Grčijo s kamp prikolico, zlasti ker je ceneje in so veliko bolj prijazni od sosedov Hrvatov. Oboje seveda lahko potrdimo.

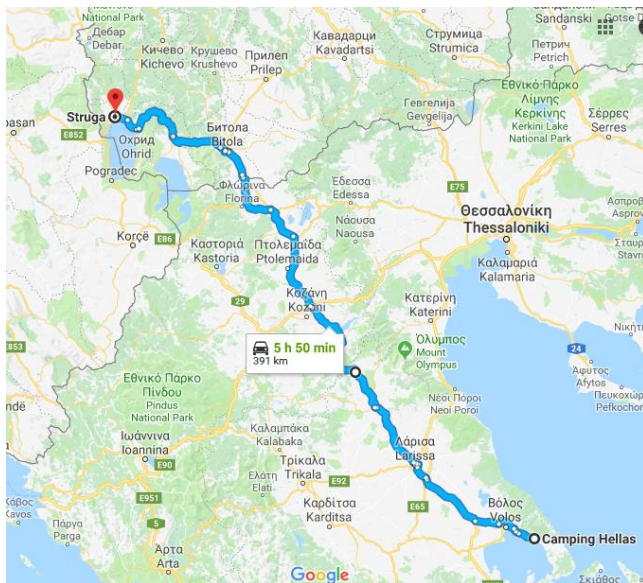
12. do 14. dan 8. do 10. avgust, torek do četrtek

Možgani na pašo, uživava v kampu, s skuterjem se občasno zapeljeva okrog. En dan sva obiskala mestno tržnico v Volosu, kjer eno ulico kar zaprejo in tam prodajajo zlasti domače sadje in zelenjavo, pa tudi ribe in drugo. Zanimivo. Zvečer pa prirejamo slovenske večere ...

Zanimiva je tudi okolica. Nad obalo se vzpenja gričevje, ki zglada kot pogozdeno, v resnici pa se čez drn in strm vidi stara drevesa oljk.

Zanimivo je opazovati tudi domačine, pavšaliste v kampu. Žene so verjetno hodile v službo in so popoldne kofetkale, moški pa so dopoldne pripravljali trnke, popoldne počivali, zvečer pa na lov. In tako dan za dnem, ujete ribe pa prodajali večinoma kar strankam iz kampa.

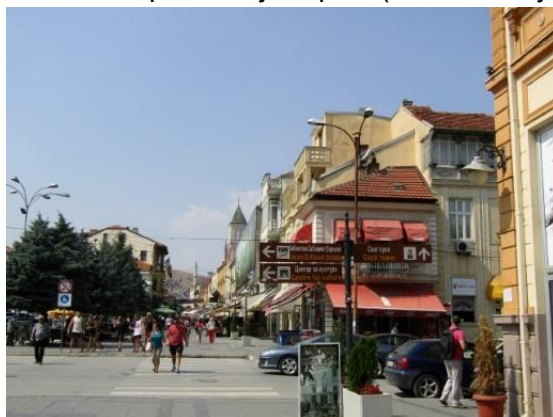
15. dan 11. avgust, petek

Najinega prvega obiska Grčije bo kmalu konec. Danes poravnava stroške kampa (27 € na dan) in se napotiva proti domu, najprej do Makedonije (bivše republike YU, da ne bo dileme), konkretno v Strugo, kjer bova v kampu Rino (41.155378, 20.650509) prenočila.

Izbereva počasnejšo pot (Garmin naju

usmeri proti Solunu, kjer je sicer avtocesta, ki pa ni ravno poceni, želiva pa potovati tako, da vidiva več pokrajine.

Čeprav sušna je vseeno zanimiva, vidiva tudi velike dnevne kope rude in termoelektrarne. Tik pred Makedonsko mejo nabaviva kosilo in se založiva za naprej. Prestop meje neproblematičen, prva postaja pa Bitola.

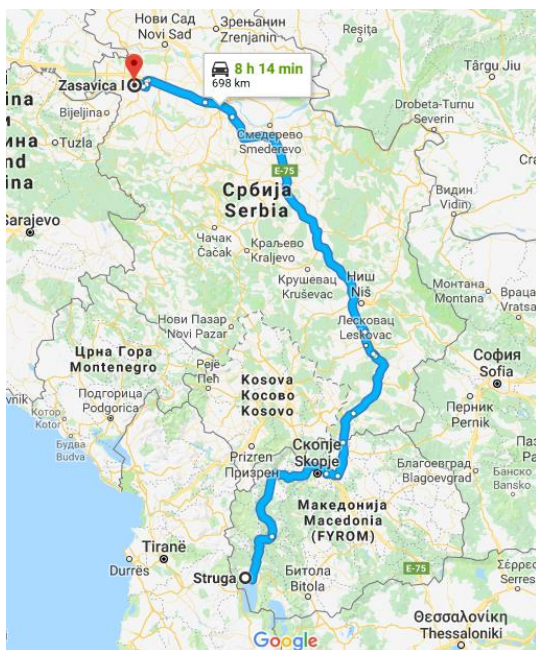
Seveda je tu živahno tudi sredi dneva, promenada je polna ljudi. Malo se sprehodiva, privoščiva si »sladoljed« in ker je bilo Laško pivo ravno v akciji, sva še tega ruknila.

Nadaljujema do Struge. Ne ustavljava se v Ohridu, ker sva tam že bila. Tudi v kampu Rino sva enkrat že bila in sva bila zadovoljna tako s ceno (10€ za dva eno noč) kot s ponudbo. Od zadnjič se je kamp razširil na še eno parcelo, v bližini pa je kamp Sunrise, ki ga nekateri bolj hvalijo. Takoj ob prihodu sva dobila kavo in žganje. Ko sva se namestila sva šla še v njihovo restavracijo na večerjo.

Od zadnjega obiska Makedonije se prav veliko tu ni spremenilo, najbolj pa bodejo v oči številni svinčniki (džamije), ki so ta čas zrasli.

16. dan, 12. avgust, sobota

gasom, da avto kot da hoče ugasnit. To traja vse do Leskovca, kjer sva si seveda privoščila eno pravo porcijo dobrot. Vmes sva že tuhtala kako bova uredila vlečno službo. Ko nadaljujeva pot, pa žena podvomi v kvaliteto nafte. Zavijem na prvo bencinsko, dotočim najkvalitetnejšo nafto in bencinarju razložim problem, svetuje nama še dodatek za izgorevanje. Od tu naprej stanje BP.

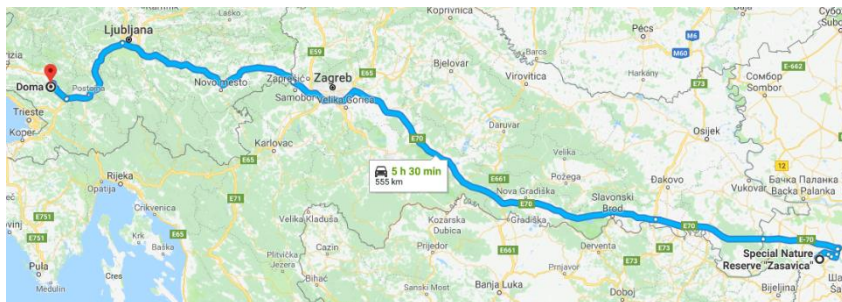
Zjutraj kar pohitiva, čaka naju kar nekaj vožnje, prehod meje, cilj nama je kamp Zasavica pri Sremski Mitrovici.

Pazil sem, da imam čim bolj prazen rezervoar, da tankam čim več poceni nafte. Hitro najdeva bencinsko in mladeniča, ki mu srbohrvatski ne ide. Natočim skoraj pol cenejšo nafto in veselo kreneva. V Makedoniji veliko cest obnavljajo, prav najino so gradili skoraj celo pot do Skopja. Se bova pač drugič peljala po lepi. Tudi mejne formalnosti opraviva dokaj hitro in ko hočem startat, mi avto kar ugasne. Ponovno vžgem in dela. Nato sem večkrat čutil pod

Veselo povlečeva do Zasavice in takoj kreneva na golaž iz mangurice, ki ga poplakneva z mrzlo pivo. Govoril sem z gospo, ki se je vračala z njive. Potožila se je na hudo vročino in sušo: Sve če izgoret.

17. dan, 13. avgust, nedelja

Zjutraj takoj startava, še pri hladu, dopusta je pač konec, pred nama še dobrih 500 km za slabih 6 ur dolgočasne vožnje, teoretično.

Že kmalu po prihodu na AC naletiva na kolono pred mejo. Izhoda nobenega

več, torej čakanje. Dobre tri ure sva se prerivala med velikimi črnimi avti in velikokrat tudi temnimi obrazi potnikov. Najbrž so se vsi zdomci takrat vračali v tujino. Še sreča, da sva imela dve klobasici iz Leskovca.

Veliko lepše sva prečkala mejo s Hrvaško in pozno popoldne prišla domov.

Zavedava se, da termin za dopust v Grčiji na tak način kot sva potovala midva (malo ob morju malo po notranjosti), ni bil primeren. Veliko lepše bi bilo tako potovanje junija ali septembra. Žal sva še premlada in odvisna od dopusta 😊.

Videla sva veliko zanimivega, doživela lep dopust, pa tudi relativno poceni, prevozila sva slabih 5 tisoč kilometrov. Bi šla še? Seveda, bilo nama je lepo, doživela nisva nobene slabe situacije. Grčija je prijazna avtodomarjem, kar jih tudi veliko izkoristi.

Potovala sva Boža (večina fotografij in recenzija) in Franko (tekst).

Država	Pokrajina	Mesto	Gširina	Gdolžina	Opis	Tip	Datum
Hrvaška	Dalmacija	Kupari	42.623870	18.188411	AC Kupari - poceni	kamp	Avg. 2018
Albanija		Kavajë	41.233071	19.517301	Hotel Camping "Mali i Robit"	kamp	Avg. 2018
Grčija		Meteora	39.720309	21.619771	Camping the Cave	kamp	Avg. 2018
Grčija	Lefkada	Karioles	38.799247	20.721134	Plaža, spanje, malo sence, brez vode	plaža	Avg. 2018
Grčija	Peloponez	Patras	38.246801	21.730393	Parkirišče blizu centra, brezplačno	parkirišče	Avg. 2018
Grčija	Peloponez	Elea	37.372975	21.686161	spanje, voda, senca	plaža	Avg. 2018
Grčija	Peloponez	Kalamata	37.045500	22.113342	brezplačno parkirišče ob tržnici, center mesta	parkirišče	Avg. 2018
Grčija	Peloponez	Diros	36.641289	22.383257	plaža, kopanje, spanje	plaža	Avg. 2018
Grčija	Peloponez	Palaia Epidavros	37.641298	23.159110	plaža Vaigionia, spanje, kopanje, tuši na plaži	plaža	Avg. 2018
Grčija	Peloponez	Korintski prekop	37.926525	22.993598	Brezplačno parkiranje	parkirišče	Avg. 2018
Grčija		Atene	38.008891	23.671861	kamp Athens, blizu centra, enostavno do centra z javnim prevozom	kamp	Avg. 2018
Grčija		Termopile	38.793684	22.528294	Termopile izvir termalne vode		Avg. 2018
Grčija		Termopile	38.796669	22.536609	spomenik bitke pri Termopilah		Avg. 2018
Grčija		Volos, Kallo Nero	39.310468	23.108221	kamp Hellas	kamp	Avg. 2018
Makedonija		Struga	41.155378	20.650509	kampu Rino	kamp	Avg. 2018